

Σαν τον μετανάστη

Στίχοι: Λευτέρης Παπαδόπουλος

Μουσική: Zulfi Livaneli

Σαν τον μετανάστη στη δική σου γη
μέρα νύχτα λύνεις δένεις την πληγή
κι όλα γύρω ξένα κι όλα πετρωμένα
και δεν ξημερώνει να `ρθει χαραυγή

Στράγγισε η ζωή σου που αιμορραγεί
κάθε ώρα τρόμος πόνος και κραυγή
και σ' ακούν οι ξένοι κι ο αδερφός
σωπαίνει
αχ δεν είναι άλλη πιο βαθιά πληγή

Σύρμα κι άλλο σύρμα και χοντρό γυαλί
μάτωσε ο ήλιος την ανατολή
κλαις κι αναστενάξεις αχ ξενιτιά
φωνάζεις
μα η ελπίδα μαύρο κι άπιαστο πουλί

Η μικρή ελπίδα

Χαϊνήδες

Η μικρή Ελπίδα πού `ρθε από τα ξένα
γέλασε και μού `πε σ' αγαπώ
μα δε βρήκα λόγια, λόγια ταιριασμένα
ένα τραγουδάκι να της πω

Τσίκι τσίκι τζέλα, τσίκι τσίκι μπομ

Η μικρή Ελπίδα έφυγε στα ξένα
κίνησε να πάει για το Βοριά
αχ μωρέ Ελπίδα ανείμενε κι εμένα
να σου πω μαζί με ένα γεια

Τσίκι τσίκι τζέλα, τσίκι τσίκι μπομ

Άνυδρο το χώμα μέσα στην καρδιά
μου
κι η Ελπίδα βρόχινο νερό
τραγουδώ και κλαιώ μες στη μοναξιά
μου
γιά να ξεγελάσω τον καιρό

Τσίκι τσίκι τζέλα, τσίκι τσίκι μπομ

Σαν ξαναγυρίσεις πετροχελιδόνη
άδικα μην ψάξεις να με δεις
ίσως νά `χω λιώσει, σαν το πρώτο χιόνι
μα σ' ένα τραγούδι θα με βρεις

Τσίκι τσίκι τζέλα, τσίκι τσίκι μπομ

Αη Γιώργης

Στίχοι: Λίνα Νικολακοπούλου

Σέρβικη-Τσιγγάνικη Μελωδία

Απ' τους ώμους να
η άνοιξη περνά
γύρω φτερουγίζει
ξεχνάει εμένα.

Μέρα της χαράς
ποια ζωή φοράς
δρόμο δρόμο παίρνεις
χωρίς εμένα.

Τ' ουρανού πουλιά
πάρτε με αγκαλιά
το βουνό γεμίζει
κεριά αναμμένα.

Να κι η Πούλια, ξημερώνει,
το Θεό παρακαλώ
μα το φως που δυναμώνει
δε μου φέρνει, δε μου φέρνει
κείνον π' αγαπώ.

Τ' όνομά του ανθός
ευωδιάς βυθός
πείτε στα κορίτσια
να μην το λένε

Μέρα σαν κι αυτή
σου Αη Γιωργιού τ' αφτί
που όλα τα τραγούδια
γι' αγάπη κλαίνε.